

Sygn. akt V **GC 208/21 upr**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ryszard Kołodziejcki
Protokolant:	st.sekr.sądowy Monika Witkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2021 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w P.

przeciwko A. B.

o zapłatę

I oddala powództwo,

II kosztami postępowania obciąża powoda.

Sygn. akt VGC 208/21upr

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 października 2020r. powód (...) Spółka Akcyjna w P. żądała zasądzenia od pozwanej A. B. kwoty 3.145,92zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód twierdził m.in., że strony były związane ważnie zawartą umową sprzedaży energii elektrycznej i, że powód świadczył sprzedaż tej energii na rzecz pozwanej. Powód twierdził ponadto, że pozwana na skutek wypowiedzenia umowy dokonanego ze skutkiem wcześniejszym niż dzień upływu obowiązywania cennika, stanowiącego załącznik do umowy, albo w przypadku rozwiązania umowy przez powoda z przyczyn leżących po stronie pozwanej przed okresem obowiązywania cennika. Pozwana zobowiązana była zapłacić powodowi odszkodowanie za każdy dzień pomiarowo- rozliczeniowy.

Zdaniem powoda pozwana rozwiązała umowę przed upływem okresu obowiązywania cennika, a zatem były podstawy do obciążenia pozwanej stosownym odszkodowaniem.

W dniu 20 listopada 2020r. referendarz sądowy wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty, którym uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W przepisany prawem terminie pozwana wniosła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty i zaskarżając go w całości żądała oddalenia powództwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana twierdziła m.in., że w dniu 22.05.2018r. zawarła z powodem umowę sprzedaży energii elektrycznej, a umowę zawarto na czas określony. Pozwana twierdziła też, że w związku z likwidacją

działalności gospodarczej wypowiedziała powodowi umowę o sprzedaży energii elektrycznej za jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Pozwana wypowiedziała umowę najmu lokalu użytkowego, a następnie lokal opuściła. Pozwana twierdziła ponadto, że przy zawieraniu umowy przedstawiciel powoda zapewniał ją, że w razie zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej nie zostanie obciążona karami umownymi.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

W dniu 22 maja 2018r. strony niniejszego procesu zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej oznaczonej numerem (...). Umowa została zawarta na czas określony to jest od dnia 01 stycznia 2019r. do 31 grudnia 2021r. Pozwana wykonywała wówczas działalność gospodarczą, a energia elektryczna dostarczana była do restauracji prowadzonej przez pozwaną. Podczas zawierania w/w umowy przedstawiciel powoda, zapewniał pozwaną, o tym że choć ogólne warunki umowy przewidują możliwość naliczania kar umownych, to jednak miały one dotyczyć jedynie zabezpieczenia się powoda przed przechodzeniem kontrahentów do innych operatorów sprzedających energię elektryczną. Naliczanie tych kar, jak zapewniał reprezentant powoda, nie dotyczyło sytuacji w razie zaprzestania przez kontrahenta działalności gospodarczej, gdyż takie sytuacje traktowano jako zdarzenia losowe, które nie podlegały ogólnym zasadom wynikających z owu. Pozwana była żywotnie zainteresowana możliwością ewentualnego wcześniejszego wypowiedzenia umowy, gdyż stwierdzono u niej bardzo ciężką chorobę co do, której rokowanie było niepewne. Jedynie zatem po dokonaniu powyższego zapewnienia, przez zawierającego w imieniu powoda umowę, zdecydowała się na jej warunki (dowód: umowa z 22.05.2018r. k.21-23 akt, pełnomocnictwo k. 24akt, załącznik do umowy k. 25akt, załącznik do regulaminu k.26-29akt, wypowiedzenie umowy z 22.05.2018r. k.31, odpowiedź na wypowiedzenie k.32akt, odpowiedź na reklamację pozwanej k.35, rozliczenie za zużycie energii k.37-38 akt, nota k.39akt, zeznania pozwanej k. 115-115v akt)).

Umowa sprzedaży energii elektrycznej przewidywała w ogólnych warunkach (par.8 ust.1 pkt d), że w razie wypowiedzenia przez klienta umowy, zawartej na czas określony, przed upływem okresu na jaki została zawarta lub przedłużona (...), albo rozwiązana klient zobowiązany był do zapłaty kary umownej, a także odszkodowania przewyższającego tę karę. W ustępie 4 par.8 umowy strony zgodnie ustaliły, że umowa może zostać rozwiązana na mocy porozumienia stron w terminie uzgodnionym przez strony.

W załączniku numer 2 do umowy z 22 maja 2018r. podany został wzór służący, w ocenie powoda, do ustalenia wysokości odszkodowania (nie kary umownej). Wzór ten stanowił, wypadkową odszkodowania płatnego przy rozwiązaniu umowy (oznaczoną jako (...)), równego 30% przychodu jaki uzyskałby sprzedawca ze sprzedaży energii przewidzianego w miesięcznym planie spłaty (dowód: załącznik numer k.55-55v owu. k.59v-60v akt).

Z uwagi na to, że u pozwanej wykryto bardzo poważną chorobę, co do której rokowanie było niepewne pozwana pismem z dnia 28 marca 2019r. wypowiedziała umowę najmu lokalu użytkowego z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 30 czerwca 2019r., a pismem z dnia z dnia 29 marca 2019r. poinformowała powoda o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej i wypowiedziała umowę z dnia 22 maja 2018r. na sprzedaż energii elektrycznej ze skutkiem na dzień 30 czerwca 2019r. Pozwana dokonała zapłaty powodowi należności za okres wypowiedzenia (dowód: zeznania pozwanej k. 115v akt, okoliczności bezsporne).

Przedstawiony wyżej stan faktyczny ustalony został na podstawie dowodów z dokumentów i przesłuchania pozwanej.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w całości, gdyż nie budziły one wątpliwości co do swojej prawdziwości, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich skutecznie. Podkreślenia wymaga jednak to, że czym innym jest przyznanie dowodom z dokumentów waloru prawdziwości, to jest przyjęcie, że nie zostały one podrobione czy przerobione, a czym innym są wnioski jakie z zaofiarowanych przez strony dokumentów się wyciąga. Sąd dał również w całości wiarę dowodowi z przesłuchania strony pozwanej, gdyż zeznania te były logiczne i spójne oraz potwierdzały i uzupełniały się wzajemnie z dowodami z dokumentów tworząc z nimi harmonijną całość.

Strona pozwana wniosła o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka I. K.- osoby działającej w imieniu powoda przy zawieraniu umowy z dnia 22 maja 2018r. Z uwagi na niemożność wskazania adresu świadka Sąd, na wniosek

pozwanej, zwrócił się do powoda o podanie adresu tego świadka. Strona powodowa odmówiła podania adresu I. K. i przejmując rolę Sądu oceniła, że zeznania tego świadka nie są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (vide. K.109 akt). Zdaniem Sądu, powód obawiając się treści zeznań świadka nie chciał ujawnić jej adresu, a zatem negatywne konsekwencje tego zachowania ponosić będzie powód. Powyższe jedynie dodatkowo utrwala w przekonaniu o prawdziwości zeznań pozwanej, która zapewniana była przez przedstawiciela powoda, że w razie zaprzestania działalności gospodarczej będzie mogła wypowiedzieć umowę o sprzedaży energii elektrycznej kierując się przy tym par.8 ust 4 owu.(rozwiązanie umowy za porozumieniem stron). W ocenie Sądu doszło zatem skutecznie do rozwiązania umowy, a po stronie pozwanej nie powstał obowiązek zapłaty kary umownej.

Już tylko na marginesie należy zaznaczyć, że wyliczenie dokonane według wzoru podanego w załączniku numer 2 do umowy z dnia 22 maja 2018r. dotyczyło nie kary umownej lecz odszkodowania. Mówi o tym wprost par. 3 pkt 4 w/w załącznika, gdzie pod oznaczeniem ujętym jako (...) użyto określenia Odszkodowanie Płatne przy Rozwiązaniu umowy. Wzór, który miał służyć jako podstawa wyliczenia kary umownej był zatem nieprawidłowo użyty, a co za tym idzie nie mógł doprowadzić do miarodajnego wyliczenia wysokości kary umownej, tym bardziej, że par.3 ust 1 pkt d mówił nie tylko o karze umownej, ale i o odszkodowaniu co sugeruje, zdaniem Sądu, że każdy element wzoru (...) dotyczy wyłącznie sposobu obliczenia wysokości odszkodowania, a nie kary umownej (vide: k..55v i 60-60v akt). Interesujące wydaje się być to, że powód nie załączył do pozwu dokumentu znajdującego się na karcie 55 akt, ani nawet ogólnych warunków umowy. Pierwszy z powołanych dokumentów przedłożyła pozwana, a owu przesłał powód dopiero wraz z pismem z dnia 15.03.2021r. Gdyby nie pozwana, która złożyła w sprzeciwie owu Sąd w ogóle nie otrzymałby szansy na zapoznanie się z tym ważnym dokumentem, na którym zasadzało się żądanie pozwu.

W ocenie Sądu powód nie wykazał dochodzonego pozvem roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Jedynie marginalnie należy wspomnieć, że wyliczona według wzoru podanego w pozwie przez powoda kwota została uzyskana w sposób wiadomy jedynie powodowi. Żaden z elementów podstawionych do wzoru nie został bowiem wykazany jako podstawa należnej, zdaniem powoda, kary umownej. Powód w pozwie jako wskaźnik procentowy podał 30 proc. Podczas, gdy w piśmie z dnia 15.03.2021r. wskaźnik ten określono na 60 proc. Powód nie wykazał też, że utracił przychód we wskazanej w pozwie wysokości. Poza tym, o czym była wyżej mowa powód nie wykazał, aby po stronie pozwanej powstał obowiązek zapłaty kary umownej skoro ustalenia przy zawarciu umowy były, jak się wydaje, zupełnie inne niż te o których twierdził powód.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art. 483 k.c. i art. 484 k.c. w zw. z art. 481 k.c. powództwo jako pozbawione uzasadnionych podstaw podlegało oddaleniu.

O kosztach należało orzec jak w sentencji na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. Sąd jedynie w sposób ogólny orzekł o kosztach, a to z uwagi na fakt, że po stronie pozwanej nie powstały żadne koszty, a powód został obciążony kosztami, które poniósł w związku z wytoczeniem niniejszej sprawy.